

CXLIII.

¶ Psalmus

¶ ista felicitas: Sit licet: sed sinistra. Quid est sinistra: Léporalis: mortalis: corporalis. Nolo illá iam diffugias: sed neq; dextera mihi putes. Non em̄ isti ideo maligni: ideo vani: qd̄ his abundant: sed quia id qd̄ sinistrū esse debuit in dextera ponebant. Ideo et dextera eorū dextera iniquitatis: ideo os eorū locutū est vanitatē: qd̄ hoc in dextera posuerunt: qd̄ in sinistra habere debuerūt. Quid em̄ i dextera ponere debuerūt: Beū eternitatē: annos dei nō deficiēt: de quibus dicit: Et anni tui nō deficiēt. Ibi dextera: ibi esse debet desideriū nostrū. Sinistra vitamur ad tempus: dexterā desideremus in eternū. Biuitie si affluant: ne apponatis cor. Si em̄ diuitijs fluentib; cor apposueritis: qd̄ sinistrū est dexterū facietis. Corrigite vos: agnoscite sapientiā amplectentē vos: cui dictū est: Sinistra eius sub capite meo: et dextera ei cōpleteat me. Glidete amatoria sancta cantica: videte cantica canticoz nuptiarū celestīū christi et ecclie. Quid dicit sponsa de spōlo: Sinistra ei sub capite meo: et dextera eius amplectet me. Sinistra sub capite: dextera sup caput. Amplectentis em̄ desup brachii sup caput: sinistra aut̄ subter caput. Sinistra inquit eius sub capite meo. Non em̄ me deseret: et in tē poralib; necessarijs: sed tñ iha sinistra sub capite erit. Nō capitū pponet: sed sub capite erit: vt dextera eius cōpleteat me: pollens vitā eternā. Ita em̄ sinistra sub capite si dextera sup caput: implet̄ quod ad Timotheū scriptū ē: Promissionē habens vite p̄sentis et future. Promissionē inqt habens vite p̄sentis et future. Quid in p̄sentis: Sinistra sub capite. Quid in futuro: Dextera ei cōpleteat me. Lépori necessaria qritis: Querite primum regnum dei: id est dexterā: et hec omnia apponent̄ vobis. Ha bebitis hic inqt diuitias et gloriā: et in futuro seculo vitā eternā: et i sinistra p̄tinebo infirmitatē vestram: et dextera coronabo p̄fectionē vestrā. Un forte apli relinquētes oia sua: aut paupib; qd̄ habebāt distribuētes sine diuitijs in hoc seculo remanserūt: Et vbi ē illa pmissio sinistre: Accipiet̄ i hoc seculo septies tm̄: Multiplicationē promisit. Et reuera quid desit homi dei: Si quis forte infidelis est: vnam domū: aut paucas habet: fidelis homis tol' mūndus diuitiarū est. Glide sinistrā eius plenā sub capite: accipiet̄ in hoc seculo septies tm̄. Glide dextera cōlectentē: et i futuro seculo vitā eternā.

CXLIII.

nam. Merito et alio loco de iha sapiētia dic: In dextera ei anni vite: et i sinistra ei diuitie et honor. Unde ḡ isti vaniloq: Quare vanitatē locutū ē os eoy: Quia dextera eoy dextera iniquitatis. Nō ḡ eos arguo: qd̄ filij eorum velut nouelle cōstabilitate a iuuentute sua: nec qd̄ filie eorū ornatae: sicut similitudo templi: nec quia cetera abundātia et par terrena aderat eis. Sed quare arguo: **B**eatū dixerunt populuſ cui hec sunt: O loquētes homines vanitatē: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Perdiderunt verā dexterā maligni queriſi: beneficia dei vniuersi se vestierūt. O maligni: o vaniloqui: o filij alieni: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Qd̄ ad sinistrā erat: ad dexterā posuerūt: Beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Quid tu Baudis: Quid tu corp⁹ christi: Quid vos membra christi: Quid vos nō filij alieni: sed dei: Qm̄ vaniloqui filij alieni: beatū dixerūt populuſ cui hec sunt. Glos qd̄ dicitis: **B**eatūs popul⁹ cui⁹ domin⁹ deus ipius. Habete ergo sinistrā: sed in sinistra desiderate dexterā: vt ponam̄ ad dexterā. Ad sinistrā em̄ haberūt sinistrā: apud quos esuriuit: et dederūt ei māducare: sitiuit potū dederunt: hospes fuit suscepérūt: nud⁹ fuit vestierūt: Hoc totum de sinistra abstulerūt: et ad dexterā opa trāstulerūt: vt ad dexterā ponerent. Gliderunt ergo vaniloqui filij alieni: beatū populuſ cui hec sunt: vos dicite nobiscū: beatūs popul⁹ cui⁹ deus ipius.

Explicit Tractatus de ps. CXLIII.

Incipit Tractatus de ps. CXLIII.

Prefatio.

Laudare vobiscū dominū desideravim⁹. Et qm̄ b̄ pcedere dignat⁹ est: vt laus quā illi dicim⁹: haleat odi- nē suū: ne forte aliq excessia quē laudat offendat. M̄elius iter laudis i scripture dei qrim⁹: ne ab ipa via: nec i dexterā: nec i sinistrā digrediamur. Gldeo em̄ dicē caritati vre: vt bñ ab hoie laudem̄ de⁹: qd̄ laudauit seip̄ de⁹. Et qd̄ dignat⁹ ē laudare se: iō iuenit bō quēadmodū laudet eū. Neq; eni b̄ pōt dici deo qd̄ dictū ē bonū. Nō te laudet ostiū. Ut. n. se bō laudet: arrogātia ē. Ut de⁹ se laudet: misericordia ē. Prodest amare quē laudam⁹. Bonū amādo: nos meliores efficiam⁹. Itaq; qm̄ hoc nobis pdesse nouit vt amemus eum: laudando se amabilem se facit: et in eo nobis cōsultū: quia se amabilem facit. Exhortat ergo cor nostrum

Psalmus

in laudem suam: et spiritu suo impleuit seruos suos ut laudarent eum. Et quoniam spiritus eius in seruis eius laudat eum: quid aliud quam ipse se laudat.

Expositio psalmi.

Alia lsa.
t nō habet.
tmomini tuo.

Exaltabo te deus meus rex meus: et benedicam nomem tuum in seculum et in seculum seculum. Videlicet inchoata esse laude dei: et usque ad finem psalmi laus ipsa producit. Benignus tuus psalmi est: laus ipsi David. Et quoniam dictus est David quod venit ad nos ex semine David. Ipse autem rex noster est: reges nos: et introducens nos in regnum suum: intelligit laus ipsi David: laus ipsi christo. Christus autem est in carnem David: quod filius David: est in divinitatem ait creator David: et dominus David. Benignus et aplius cum honoraret primum psalmum dei unum et apostoli ipsi crederunt et multe ecclie prime facte sunt: facientes in multis hominibus milibus quod modo ex euangelio diuines unius audiuit: et tristis abcessit: id est videntes oiam quod habebant: et distribuientes paupib[us]: et p[ro]fectionem in domino requirentes: Cum ergo laudasset ipsum populum primum sic ait: Quorum patres et ex quibus christus est in carnem qui est super omnia deus benidictus in secula. Quia itaque ex ipsis christus est in carnem: ideo David. Quia vero ipse est super omnia deus benidictus in secula: ideo exaltebo te domine deus meus rex meus: et benedic inquit nomine tuum in seculum et in seculum seculum. Forte in seculum hic: in seculum autem seculi in eternum. Modo autem incipe laudare: sed in eternum laudatur es. Qui laudare non vult in transitu huius seculi: obmutescet cum venerit seculum seculi. Proinde sequentib[us] versib[us] prope hoc dixit. Ne quis etiam aliter intelligeret quod ait: Laudabo nomine tuum in seculum: et quereret aliud seculum quoniam laudaret. Per singulos: inquit: dies benedic te: Laudabo ergo et benedic dominum deum tuum per singulos dies: ut cum finiti fuerint singuli dies: et venerit sine fine unus dies: eas ex laudibus in laude: sicut ex virtutib[us] in virtute. Per singulos inquit dies benedic te: non transiet dies quo te non benedic. Nec mirum est si leto die tuo benedicis deum tuum: Quid si forte illuxerit aliquis tristis dies: sic se habet humane res: sicut est abundantia scandalo: sic est multiplicatio temptationum: Quid si aliquid accidat triste homi: desines laudare deum: desines benedicere creatorum tuum: Si desines: metitus es: dicendo: Per singulos dies benidicta te domine. Si autem non desines: et si

CXLIII.

tibi videbis in die tristi male: erit tibi in deo tuo bene. Est enim et quoniam male est tibi: ut bene tibi sit. Si enim in aliquo malo male est tibi: perculdubio in aliquo bono bene tibi erit. Et quid tam bonum quod deus tuus: de quo dictum est: Nemo bonus nisi unus deus: Nam quod sit secura ista laudatio: et quod sit securum: bene intelligere de ipso bono. Nam si gaudes de bono quod tibi accidit per diem: fortasse transiit alio die hoc vestrum gaudes bonum. Bene fuit mihi: bonum die duxi: quod forte lucra venerum: aut in uitatu es: aut in epulis diu fuisti. Gaudes: quod in epulis diu fuisti: alter te dolet: quod non erubuisti. Ut erit amorem de quoque talis bono gaudeas: certe transitorum est. Si autem gaudeas in deo tuo: audies dicentem scripturam: Selectare in domino: Tanto firmus gaudebis quanto est ille certior in quod gaudebis. Si non gaudeas in numero: times furem. Si autem gaudeas de deo: quid times? Ne tibi quisque auferat deum: Bene non tibi auferet: si tu eum non dimiseris. Non enim sic est deus: quod lux ista de celo fulgens: non quoniam volumen ad eam accedit: quod non in omnibus loco lucet. Per infirmitatem nostram forte fit: ut byreme nos delectet esse in ipsa luce. Nunc autem per estatem videtis: quod magis eum locum quam uim: ut in ipsa luce non starem. In deo autem tuo quoniam stas: et in lumine eius veritatis delectaris: non queris locum quod ad eum accedas: sed conscientia accedit: et conscientia recedit. Quod dictum est: Accedite ad eum et illuminamini: ait dominus: non est deus: non vehiculo: Affectibus dictum est: non per debet: Et cum in eo stabis: estus non patientis. Spissus enim spirabit tibi: et sub aliis eius sperabis. Vides enim hinc te quod delecteris per singulos dies. Nec enim te dimittet deus tuus: etiam si aliquid triste accederit. Quod non triste erat quod secundum virum Job acciderat: quod repente: quod multa mala quemadmodum oiam de quibus gaudet putabat: non de quibus gaudebat: diabolo temptante subtracta sunt: quemadmodum et filii mortui sunt: Periit quod seruabat: pierut quibus seruabat: nec tamen periret quod et illorum et illos dedit. Et ipsi filii prius seculo pierut: agnoscendi et recipiendi in futuro. Ille tamen vir bonus aliud vestrum gauderet in quod verum erat quod modo commemoravimus per singulos dies benidictum te. Numquid quod ille dies quod totum pierat tristis illuxit: ideo lux interior in corde defecit: Stetitque in illa luce et ait: Fis dedit: fis abstulit: sic dominus placuit ita factum est: sit nomine domini benidictum. Ergo per singulos dies laudauit: quod etiam in die tristi laudauit. Breue mysterium est ut sp[iritus] laudes deum: veroque corde si falso dicatis. Benidictus

Psalms

cam dominū in omni tempore semper laus eius in ore meo. Breue mysteriū est scilicet ut noueris eū miseris corditer dare cū dat: miseris corditer auferre cum tollit: nec te credas a miseris cordia eius derelinqui qui tibi aut blandiſ dando: ne deficias: aut corripit exultantē: ne pereas. Siue ergo in eius donis: siue in eius flagellis: lauda eū. Laus flagellantis medicina ē vulneris. Per singulos inquit dies benedicā te. Prorsus p singulos dies fratres benedicite: omnino quicquid accident: benedicite deū. Etenim ne accidat aliquid qd ferre nō potestis: ipse facit. Ideo cū timore debes esse: qn̄ tibi bñ est: neq; te ad hoc parare quasi nunq; tempteris. Si enī nunq; temptaris: nunq; pbaris. Nōne mcl̄ ē temptari et pbari qd nō temptatiū ſprobari. Et laudab; nomē tuum in ſeculum et in ſeculū ſeculi.

Alia lta. **M**agnus dñs et laudabilis valde: Quātū dicturus erat: que verba queſiturus: quātam cōceptionē cōclusit i uno valde: Logita quātū vis. Qn̄ aut p̄ cogitari qd capi nō potest: Laudabilis ē valde. Et magnitudinis eius nō est finis. Ideo dixit valde: qd magnitudinis ei⁹ nō ē finis: ne forte incipias velle laudare: et putes te laudando posse finire: cui⁹ magnitudo ſinem nō potest habere. Noli ergo te putare eū cui⁹ magnitudinis finis nō est ſufficienter posſe laudare. Nōne ḡ melius ē vt quō ipse nō finit: nec laus ipius finiat: Illi⁹ magnitudo ſine fine eſt: et tua laudatio ſine fine ſit. Be magnitudine eius quid dictum eſt: M agnitudinis eius nō ē finis. Be tua laude quid: Laudabo nomē tuū in ſeculū et in ſeculū ſeculi. Ergo ſicut eius magnitudinis nō ē finis: ſic tue laudis nō erit finis. Non enī cum mortuus fueris in hac carne deſines laudare dñm. Bictū eſt quidē: nō mortui laudabūt te domine: ſed illi de quibus dicit: A mortuo velut qui nō ſit perit cōfessio: nō illi de quib⁹ dixit: Qui credit in me licet moriaſ viuet: qd deus Abraā: de Isaac: et deus Jacob: nō eſt mortuorū ſed viuorū. Si enī nunq; niſi ipius eris: nunq; laude ipius tacebis. Timere poteris nedū bic viuis ipius ſis: et cū mortuus fueris nō ipius ſis: Audi apostoluz promittentē tibi ſecuritatē: ſiue viuum dño viuum: ſiue morimur dño morimur: ſiue ergo viuum ſiue morimur dñi ſumus. Et vnde factuz eſt ut eius ſis et mortuus: Quia p̄cio ſui ſanguis te redemit et mortuus: Quomodo p̄dit ſeruū

CXLIII.

mortuū: cui⁹ mors ē preciū tuū? Ideo cum dixisset: Siue viuum: ſiue morimur dñi ſumus: vt oſtēderet ipm p̄ciū. Ad hoc enī inquit christus mortu⁹ ē: vt et viuor⁹ et mortuorū dominet. Clerūtanē qd magnitudinis eius nō ē finis: et eū quē nō capim⁹ laudare debem⁹. Si enī capim⁹: magnitudinis ei⁹ ē finis: ſi aut magnitudinis eius nō ē finis: capere ex eo aliquid poſſum⁹: deū tñ totuſ capere nō poſſum⁹: tanq; deficitēs in eius magnitudine: vt reficiamur ei⁹ tonitate: ad opa respiciam⁹: et de opib⁹ laudem⁹ opantem: de cōditis conditorē: de creatura creatorē. Glōdeanū que hic fecerit: que nobis nota ſunt: que nobis maniſta ſunt. Illius enī imensa bonitas et interinabilitis magnitudo quāta alia fecit: que nos nō nouim⁹. Qn̄ quidē aciē oculoz noſtrop; vſq; ad celum extendim⁹: et a ſole: et a luna: et a ſtellis rursus reuocam⁹ ad terrā: et hoc totuſ ſpaciuſ eſt vbi vagat acies noſtra. Ultra celos qd extendit vel aciē mentis nō dicam carnis: Ergo quātū nota ſunt nobis opa eius laudem⁹ eum p opa eius. Inuſibila enim eius a pſtitutioe mſidi p ea qd facta ſunt intellecta cōſpiciunt. **G**eneratio et generatio laudabit opa tua: **O**mis generatio generatio laudabit opa tua. Fone enī ois generatio dicta eſt generatio et generatio. Hō enī tādiu dictur⁹ erat generatio et generatio: qd diu finiret numerū oim generationiſ: ſed repetitio loquētis in infinitū miſit animū cogitatiſ. Ecce iſta generatio que nūc in carne ē trāſitura hinc: ſic ve- nit laudat opa dei: et illa que ſuccedēti ce- dit: laudabit vtiq; opera dei: et post illā erit alia: et vſq; in fine ſeculi qd multe generationes. Hoc significās: aut: generatio et genera- ratio laudabit opa tua. **A**n forte duas qdā generationes inſinuare revolutiſ iſta repeti- tiōe: **S**um⁹ enī in iſta generatione fili⁹ dei: erimus in iſta generatione fili⁹ resurrectionis. Appellauit ſcriptura filios resurrectionis: ipaz resurrectionē regenerationē vocauit. In regeneratiōe inq; cū ſederit fili⁹ homis ū maiestate ſua. Itē in alio loco: Hō enī nu- bent neq; vrores duceſt cū ſint fili⁹ resurre- ctiois. Ergo generatio et generatio laudabit opa tua. Laudam⁹ nūc opa dñi cum i hac mortalitate viuum⁹: Et ſi laudam⁹ ſpediri. quō laudabim⁹ coronati: Ergo h̄ nūc at- tēdam⁹ i hac generatione opa dñi: i cui⁹ lau- de dī: Generatio et generatio laudabit opa tua: qm̄ magnitudinis tue nō ē finis. **O**pa

Psalmus

Alta lfa tua intueri licet ut tu lauderis qui talia ope
 raris. Et virtutē tuaz annūciabūt. Neq; enim opera tua laudabūt: nisi ut vir-
 tutem tuam annūcient. Proponūtur lau-
 des pueris in schola: et omnia talia proponū-
 tur que laudent: quorū deus est operator.
 Proponūtur homini laus solis: laus celi:
 laus terre: ut ad minora veniam: etiā laus
 rose: laus auri. Omnia ista opera dei sunt.
 Proponūt: suscipiunt: laudant: opera cele-
 brant: de operatore facit. Ergo in operib;
 volo laudare creatorē: ingratū nō amo lau-
 datorem. Laudas qd fecit: taces de illo qui
 fecit. Quasi vō nū ille tantū esset: iuuenes
 quod laudares. In eo qd video: quid ibi
 laudatur. Species: utilitas: aliqua virtus:
 aliqua potentia rerum istarū. Si pulchritu-
 do te delectat: quid pulchrius faciente? Si
 utilitas laudatur: quid illo utilius qui fecit
 omnia? Si virtus laudat: quid illo poten-
 tius a q facta sūt oia: a quo etiā facta nō di-
 mittunt: sed reguntur et gubernant omnia?
 Nō ergo quēadmodum quidā eloquētes
 multi: laudantes creaturam: obliuiscentes
 creatorē: nō sic te laudat generatio: et ge-
 neratio in servis suis collaudat opera tua.
 Sed quomō laudat: Et virtutē tuam an-
 nūciabunt. In laudandis operibus tuis:
 virtutē tuam annūcibunt. Laudatores isti
 sancti et boni fideles veri laudatores nō in-
 grati gratie cum laudant opera dei: hec atq;
 illa summa et ima: celestia et terrestria inter
 ipsa opera dei que laudant: et seipso inue-
 niunt: qr et in operib; dei et ipsi sunt. Qui
 enī fecit omnia: ipse nos fecit inter omnia.
 Proinde si laudas opera dei: et te laudatu-
 rus es: quia et tu opus dei es. Ubi ē ergo:
 nō te laudet os tuū. Ecce inuentū est quo-
 modor te laudare possis: et arrogās nō sis.
 Beum in te lauda: non te: nō quia tu es ta-
 lis: sed qr ille fecit te: nō quia tu aliquid po-
 tes: sed qr potest ille in te et per te: ac p hoc
 laudabūt te: et virtutē tuā annūciabūt: nō
 suam sed tuā. Discite ergo laudare: intue-
 tes opera: miramini artificē: gratias agēdo:
 nō arrogando. Laudate: qr ipse fecit: quia
 sic constituit: qr talia donavit. Benig vi-
 de que sequūtur. Virtutē inquit tuam an-
 nūciabunt. Et magnificentiā glo-
 rīe sanctitatis tue loquētur: et mira-
 bilia tua narrabunt. Et virtutē
 metuendorū tuorum dicent: et ma-
 gitudinē tuā enarrabunt. Ade-
 moriam abundantie suavitatis tue

Alta lfa.
 t nō babet.

Alta lfa.
 terribiliū.
 t narrabūt.

CXLIII.

eructabūt: Nō nisi tuū: nō nisi tuā. Iste
 operꝝ considerat: vide si deflex⁹ ē ab opante
 ad op⁹: vide si decidit ab eo q̄ fecit ad ea q̄
 fecit. Ab his que facta sunt gradum sibi se-
 cit ad eum: nō ab illo ad ista casum. Si em̄
 amaueris hec plus q̄ illum: non habebis
 illum. Et quid tibi pdest abundare open-
 b⁹: si te deserit opator? Lerte et ama h̄: s pl⁹
 illum ama: et hec ppter illum ama. Annun-
 cia virtutē eius: magnificentiā glorie san-
 citatis eius loquere: mirabilia eius enar-
 ra: virtutē metuendoꝝ dic. Iste em̄ amabi-
 lis est et terribilis. Non em̄ blanditur et non
 minat. Si nō blandireſ: nulla esset exhorta-
 tio: si non minaret nulla esset correctio.
 Dicēt ergo laudatores tui: et virtutē metu-
 endoriſ: virtutem creature tue punientis: et
 disciplinam dantis: dicent: non facebunt.
 Non em̄ p̄dicabunt regnū tuum eternū:
 et facebunt ignem eternū. Laus em̄ dei in
 via te cōſtituens ostendere tibi debet: et qd
 diligas: et quid timeas: et quid appetas: et
 quid fugias: et quid eligas: et quid reficias.
 Tempus electionis nunc est: acceptionis
 postea erit. Dicēt ergo virtus metuendo-
 rum. Et magnitudinē inquit tuam enarrab-
 unt eam. Sic infinitam: sic quēadmodū
 magnitudinis tue non est finis: non de illa
 tacebūt. Illā inquā magnitudinē tuā: de q̄
 supius dixeram: et magnitudinis tue nō est
 finis: enarrabunt eā. Quō enarrabūt eā: si
 finis nō ē: Enarrabūt eā cū laudabunt eā.
 Et qr finis ei⁹ nō ē: sic et laudis ei⁹ nō ent fi-
 nis. Probem⁹: qr non erit finis laudis ei⁹.
 Beati inquit qui habitant in domo tua: in
 secula seculorū laudabunt te. Et magnitu-
 dinē tuam illaz infinitam enarrabunt eam.
 Memoriā abundantie suavitatis tue eru-
 ctabunt. Epulas felices. Quid mandu-
 cabunt qui sic eructabūt: Memoriā abun-
 dantie suavitatis tue. Quid est memorā
 abundantie suavitatis tue: Quia nos obli-
 tus nō es: cū nos oblit te fuerim⁹. Omnis
 em̄ caro oblitā erat deus: ille tamē opera sua
 nō est oblitus. Hec memoria eius sup nos:
 qr nō nos oblit⁹ est: p̄dicanda est: enarrā-
 da ē. Et qr valde dulcē: māducāda et eru-
 ctāda est. Sic māduca et eructes. sic acci-
 pe ut des. Māducas cum discis: eructas
 cū doces. Māducas cū audis: eructas cū
 p̄dicas. Hoc tamē eructas qd māducasti.
 Benig ille audiſſim⁹ epulat. Jobes apo-
 stol⁹: cui non sufficiebat ipa mens dñi: nisi
 discubaret sup pectus dñi: et d arcano eius

Psalms

biberet diuina secreta: quid eructauit: In principio erat verbum: et verbum erat apud deum. Memoriamque abundantie suavitatis tue eructabunt. Quod non sufficit memoriam tuam: nec memoriam abundantie tue: vel memoriam suavitatis tue: sed memoriam abundantie sua- uitatis tue: Etem quid prodest si abundantia: et insuane est: Itez molestum si suave et paruum est. Ergo memoriam abundantie suavitatis tue eructabit: quod non es tu oblitus nostri: et non oblitus comonuisti nos: ut et nos reducas in memoriam. Comemorabunt enim et conuertent ad dominum universi fines terre. Quia ergo memoriam abundantie suavitatis tue eructabat: intelligentes in se nihil boni esse quod a te non sit: nec potuisse conuerti ad te: nisi conuicerent abs te: nec reduci potuisse in memoria tui si tu obliuisceris illorum: Hec profi- derantes in gratia tua. Et iusticia tua exultabunt. Hec in qua in tua gratia considerantes: exultabunt iusticia tua non tua. Fratres si vultis eructare gratiam: bibite gratiam. Quid est bibite gratiam: Biscite gratiam: in- telligite gratiam. Nos antequam oino essemus non eramus: et facti sumus homines: cum ante nihil essemus. Beinde iam ipsi homines ex traduce ilius pectora et maligni eramus: et filii ire na- tura sicut et ceteri. Attendantur ergo gratiam dei: non solum qua fecit nos: verum etiam quod refecit. Lui ergo debemus quod sumus: illi debemus quod: et iustificati sumus. Nemo quis tribuat deo quod est: et sibi tribuat quod iustus est. Melius est enim quod tibi vis tribuere: quam quod illi. Melius est enim aliquid esse quam iustus est: quamquam homo es. Inferius aliquid das deo: et superius tibi. To- tu illi da: in toto ipsum lauda: ne cadas de manu artifici. Ut esses quod fecit: Non scri- ptum est: quod sumpsit deus limum de terra et for- manuit hominem. Anquam homo esses limus eras: anquam limus esses nihil eras. Sed non de isto solo significatio gratias agas artifici tuo. Au- di aliud ei significium vobis fecit: Non ex opibus ait: ne forte quod extollatur. Sed qui di- xit: Non ex opibus ne quod extollatur: superius quid comemorauit: Gratia salvi facti es tu per fidem: et hoc ut salvi essetis per fidem non ex vobis. Apostoli verba sunt non mea: gratia salvi facti es tu per fidem: et hoc ut salvi essetis per fidem non ex vobis. Quis et hoc ipsum quod dixe- rat gratia: utique non ex vobis: sed ne quod aliter intelligeret: planius hoc agere dignatus est. Ba intellectore et totum dixit: Gratia salvi fac- ti es tu. Tibi audis gratiam: gratis intellige. Si ergo gratia: nihil tu attulisti: nihil meruisti.

CXLIII

Nam si meritis aliquid redditum est: merces est non gratia. Gratia inquit salvi facti es tu per fidem. Expone illud aptius propter arrogantes: propter sibi placentes: propter ignorantibus dei iusticiam: et suavolentes ostendere. Audi hoc idem apostolus: Et hoc inquit quod gratia salvi facti es tu: non ex vobis sed dei donum est. Sed et nos forte aliquid fecimus: ut dona dei merebamur. Non ex opibus inquit: ne forte quod extollatur. Quid ergo: Nos bene si operamur? Immo operamur. Sed quod. Ihesus in nobis operante: quod per fidem locum damus in corde nostro ei qui in nobis et per nos bona operatur. Audiemus viam operis bona. Ipsius enim sumus signifi- catus: creati in christo Iesu in operibus bonis: ut in illis ambulemus. Ista est suauitas abundans memorie ipsius circa nos. Hac eructando predicatorum: iustitia et exultabunt non sua. Quid ergo ut simus et laudemus: ut iusticia tua exultemus: et memoria abundantie suavitatis tue exultemus: Quid ergo nos fecisti domine quem laudamus: Dicamus et cum dicimus laudemus. Misericors et misericordator dominus: longanimis et multus misericors. Quauis dominus omnibus: et miserationes eius in omnia opera eius. Nisi ille talis esset: de nobis re- peticio nulla esset. Attende ad te ipsum quod merebaris peccator: Et temptor dei quod merebaris: Tunc si occurrit tibi nisi pena: si occurrit tibi nisi supplicium. Tunc ergo quid tibi debebat: et quod dederit qui gratis dedit. Data est venia peccatori: dare est spiritus iustificationis: data est caritas et dilectio in quod omnia bona facias: et super hoc dabit et vita eterna et societatem angelorum. Totum de misericordia: merita tua nesciunt iactes: quod et ipsa tua merita illius dona sunt. Et iusticia tua exultabunt misericordia et misericordia dominus: quod fecisti oia gratis. Longanimis. Quatuor enim sustinet pectora: Misericordia et misericordia dominus in his quibus venia dedit: in his quibus non dedit: adhuc longanimis: non dannans sed expectans: ipsa expectatio clamans: Conver- tuni ad me: et ego conuertar ad vos: Et nimirum longanimitate nolo inquit morte impinguari reuertat et vivat. Ille quidem longanimis: tu autem sum duriciam cordis tui et cor ipenitentis thesaurizas tibi ira in die ire et reuelationis iusti iudicij dei: quod reddet unicuique sum opera sua. Non enim modo sic longanimis in sustinendo: ut nesciunt iustus in iudicando: distri- buit tempora: vocat te nunc: exhortatur te nunc: expectat donec resipiscas: et tu tardas.

ilia lfa.
t patiens.
t universis.
t super.

Psalms

Magna eius misericordia in hoc quod diez vite
tibi incertum fecit: ut nescias quoniam hunc cun-
grabis: et cum quidam speras te aliquis conuer-
tas. Et in hoc enim magna misericordia. Leterum
si statuisset die: oibus ficeret abundare pec-
cata de securitate. Bedit ergo spiritu venie: ne
desperando amplius pecces: et despatio timore
da est in peccatis. Videlicet vocem desperatis ad
augenda peccata: et videte vocem sperantibus ad
augenda peccata: et quoniam utriusque voci occurrit per
uidentia et misericordia dei. Audi vocem desperatis.
Nam inquit dominus tuus: quare non facio
quicquam volo. Audi et vocem sperantibus. Mi-
sericordia domini magna est: quoniam me querenter di-
mittet mihi omnia: quare non facio quicquam volo.
Desperatus peccat: speratus peccat.
Utrumque metuendum est: utrumque periculosum. Ele-
ctio desperatio: ve a gueris spe. Utrumque hu-
ic periculo: et utrumque malo: quoniam occurrit mis-
ericordia dei. Quid dicitur tu quoniam despando vo-
lebas peccare? Nam dominus tuus sum: quare non
facio quicquam volo. Audi scripturam: Mo-
lo morte impij: tantum ut reuertaris et vivas.
Hac voce dei reducit alium in spe: sed timen-
dus est alius laqueus: ne ipsa spe amplius pec-
cat. Quid ergo et tu dicebas: quoniam spiritu magis pec-
cas. Quando me querenter: oia mihi deum di-
mittet: facias quicquam volo. Audi et tu scrip-
turam: Non tardes queri ad dominum: neque dispe-
ras de die in die: subito enim veniet ira illius:
et in tempore vindictae dispedit te. Noli ergo dicere:
Cras me conuertam: cras deo placebo: et
oia hodierna et posterum dimittitur mihi.
Venerum quidem dicitur: quoniam de conversione tue in
dulgentiam promisit: sed dilatione tue die crastinum non promisit. Quoniam de omnibus: et mi-
serationibus enim in oia opera eius. Quare ergo dā-
nat: Quare flagellat: An quoniam dānat: an quoniam flagellat non sunt opera enim? Solane opera eius.
Et vis nosse quoniam super oia opera eius misera-
tiones enim? Inde est illa longanimitas: qua fa-
cit sole suum ovari super bonos et malos. Nonne
miserationes enim in oia opera eius: qui pluit
super iustos et iustos? Nonne miserationes enim in oia opera eius? Longanimus expectat pec-
catores: dices: Conuertimini ad me et conuer-
tar ad vos: Nonne miserationes eius in oia
opera eius? Et cum dicit: Propter in ignem eternum quoniam
paratur est diabolo et angelis eius: hic non
miserationes enim: sed severitas enim? Miserationis
eius reddita est oibus eius: severitas enim est:
non in opera sua: sed in opera tua. Benignus
si tollas opera tua mala: et non in te remane-
at nisi opus enim: non te dimittet miserationis ei-

CXLI

us. Si autem tu non dimittis opera tua: erit seve-
ritas eius in opera tua: non in opera sua.

Lositateatur tibi dominus omnia opera
tua: et sancti tui benedicant te. Omnia
opera tua profiteantur tibi. Quid enim? Ter-
ra non est opus eius: ligna non sunt opera ei-
us: bestie: pisces: volatilia non sunt
opera eius: plane et hec sunt opera eius. Et quoniam ei
profitebuntur et hec. Vide quidem in angelis
profiteri illi opera eius: et enim opera eius sunt ange-
li: et homines opera eius sunt. Et clavis profiterentur illi
homines: opera eius illi profiterentur. Numquid ligna et
lapides vocem habent confessionis? Prorsus
profiteantur ei oia opera eius. Quid dicitur? Et
terra et ligna oia opera eius. Si oia laudatur:
cur non oia confessantur? Confessio enim non pec-
catorum tantum dicitur: sed et laudatur: Ne forte ubi
cum auditis confessionem: putetis iam non esse mihi
si peccati. Uscilicet adeo enim hoc putat: ut quoniam
sonuerit de diuinis eloquitis: continuo sit con-
suetudo pectora tundere. Audi quoniam est et lau-
dis confessio. Numquid dominus Iesus christus
habebat peccatum? Et tamen ait: Lositate tibi
pater dominus celum et terram. Confessio est ergo in lau-
de. Proinde quid accipiendo? profiteantur
tibi dominus oia opera tua. Laudent te oia ope-
ra tua. Sed talis questio reddit ad laudem: quoniam
lis erat in confessione. Si enim propterea confi-
teri non poterat: terra: ligna: et quecumque insensa-
ta: quoniam non habent confessio: ideo nec
laudabuntur: quoniam vocem non habent predican-
di: Nonne tamen oia tres illi pueri enumerantur de
ambulantes inter flamas innoxias: quibus
spacium erat: non solus non ardendi: sed etiam
laudandi deus: omnibus dicit a celestibus usque
ad terrena: benedicite: hymnum dicite: et
superaltate eum in secula: Ecce quoniam dicit
hymnum. Nemo hoc sentiat quoniam mutus lapis
aut mutus animal habeat rationem intelligendi deus. Hoc qui putauerunt multum a ventre
aberrauerunt. Deus ordinavit omnia: et
fecit omnia. Quibusdam dedit sensum et intel-
lectum: et immortalitatem: sicut angelis. Quibus-
dam dedit sensum et intellectum cum mortalitate: sicut hominibus. Quibusdam dedit sensum
corporis: nec intellectum: nec immortalitatem: sicut
pecoribus mulieribus. Quibusdam vero nec sen-
sus: nec intellectus: nec immortalitatem: sicut
herbis: lignis: lapidis: tamen et ipsa in genere
suo deesse non possunt: et gradibus quibus-
dam ordinavit creaturam: a fratre vestigium ad celum:
a visibilibus ad invisibilium: a mortalibus ad
immortalium. Hasta contextio creature: ista or-
dinatissima pulchritudo ab imis ad sum-

Psalmus

ma descendēs: a sumis ad ima descēdes:
nusq̄ interrupta: sed dissimilibus tēpera-
ta: tota laudat deū. Quare ergo tota lau-
dat deū? Quia cū eam consideras t pul-
chram vides: tu in illa laudas deū. Vox
quedā est mūte terre: species terre. Attēdis
eius speciē: vides eius secunditatē: vides
eius vires: quomō concipiāt semen: quo-
mō plerūq; afferat qd nō est seminatū: vi-
des t cōsideratione tua tanq̄ interrogas
eā: t ipa inquisitio interrogatio est. Lū au-
tē inquisiens admirans t pscrutatus sue-
ris: t magnā vī: t magnā pulchritudinez: preclarāq̄ virtutē inuenieris: quoniā apō
se t a se habere hanc virtutem non posset:
cōtinuo tibi venit in mentē: quia nō potu-
it a se ēē: nisi ab illo creatore: t hoc qd in il-
la inuenisti vox p̄fessionis ipius est: vt lau-
des creatorē. Nōne considerata vniuersa
pulchritudine mūdi hui: tanq̄ vna voce
tibi species ipa respōdet: nō me ego feci s
deus: Ergo cōfiteātur tibi dñe oia opera
tua: t sancti tui bñdicant te: vt in cōfessio-
ne operū tuorū sancti tui te benedicāt: ipi
sancti tui inspiciāt creaturā p̄fetētē: t illorū
vocē audi bñdicentē. Etenī cū sc̄ti tui bñ
dicāt te: qd dicūt: **Gloriā regni tui**
diceſ: t **potentiā tuā loquent̄**. Qd
potēs de q fecit terrā: q potens de q im-
pleuit terrā bonis: q potens de q dedit vi-
tas suas p̄p̄rijs aīalibus: Q potēs deus q
semina diuersa dedit v̄scerib⁹ terre: vt ger-
minaret tantā varietatē fructuū cuz tanta
specie arbōrū. Q potēs deus: q magnus
deus. Tu interroga: creatura respōdet: et
de respōsione tāq̄ p̄fessione creature tu sc̄te
deibñdicis deū: Et potentia tuā loāntur.
Et notā faciat filijs hominū po-
tentia tuā: t gloriā magnitudinis
decoris regni tui. Sancti ḡ tui cōmē-
dant gloriāz magnitudinis decoris regni
tui: magnitudinis decoris gloriā. Est que-
dā magnitudo decoris regni tui: hoc ē re-
gnū tuū habet: decorē t magnitudinem.
Quāquidē q̄cquid habet decorē a te habet
decorē: ipm̄ regnū tuū qleq̄ decorē habet:
Nō nos terreat regnū: habet t decorē q̄ de-
lectemur. Etenī quale illud dec̄ est: Quo
p̄fuerit sancti qbus diceſ: Glorite bñdici
p̄ris mei p̄cipite regnū dei. Unū ibūt: Quo
ibūt: Evidete fr̄es: t si potest quātū potest
cogitate decorē regni illius qd venturū ē.
Unde est in oratione nostra: Adueniat re-
gnū tuū. Ip̄m̄ eī dico optamus vt ve-

Alla lra.
magificētē
t nō habet.

XLIII

niat: hoc regnū venturū sancti p̄dicant.
Mundū istū attēdit: decorē habet. Quē
decorē habet terra: mare: aer: celū: side-
ra: Dia hec: nōne oēm p̄sideratorē terret:
Nōne pulchritudo ipsa sic eminet: vt qua-
si pulchrius nihil inueniri possit: Et hic vi-
uis in isto decorē: in ista pulchritudine p̄-
pe iā ineffabili. Hic viuūt tecū t vermicu-
li t mures: t oia terre repētia tecū viuūt in
decorē isto. Quale dec̄ est illi regni: vbi te
cū nō viuūt nisi angeli: Iō p̄arū fuit vt di-
ceret gloriam decoris. Potuit eī dīci: Et
glia decoris cuiuslibet speciei etiā in h mū-
do cōstitute: vel de terra virētis: vel de ce-
lo fulgētis: S̄ magnitudinis decoris reg-
ni tui aliqd cōmēdat: qd nō dū videm⁹: qd
nū dū v̄sum credim⁹: qd creditū cōsidera-
mus: ppter cui⁹ desideriū oia sustinemus.
Est ḡ magnitudo decoris cuiusdā: ametur
anteq̄ videat: vt cuz v̄sa fuerit teneatur.
Regnū tuū: Qd regnū dico: Reg-
nu oīm seculorū: Mā t regnū bñ⁹ secu-
li habet decorē suū: sed nō est ibi magnitu-
do illa decoris qualis est in regno oīm secu-
lorū. Et dñatio tua in omni genera-
tione t generatione. Hec est illa repeti-
tio: vel oīm generationē significās: vel ge-
nerationē illā q̄ erit post hāc generationē.
Fidelis dñs i verbis suis: t san-
ct⁹ in oībus opib⁹ suis. Fidelis dñs
in verbis suis. Quid em̄ p̄misit t nō dedit:
Fidelis dñs in verbis suis. Adhuc quedā
pm̄isit t nō dedit: sed credat illi ex his que
dedit. Fidelis dñs in verbis suis. Possu-
mus illi credere tñmō dicēt: Voluit sibi
credi dicenti: sed voluit teneri scripturam
sanctā: quō si diceret alicui homini cū ali-
quid pm̄itteret: nō mihi credis ecce scri-
bo tibi. Etenī qr̄ generatio vadit t genera-
tio venit: t sic trāscurrūt ista secula cedētis
succedētibusq̄ mortalibus: scripture
dei manere debuit: t qdā chirographum
dei qd̄ oēs trāscētes legerēt: t viā p̄missio-
nis ei⁹ tenerēt. Et quātā sunt que reddidit
ex isto chirographo: Dubitāt hoīes cre-
dere illi de resurrectiōe mortuoz: t de futu-
ro seculo qd̄ solū iā reddēdū restat: qñ si fa-
ciat rationē cū infidelibus: erubescūt infi-
deles. Si dicat tibi de⁹: chirographū me-
um tenes: iudiciū pm̄isi direptiōe bonorū
t maloz: regnū semp̄iēnū fidelib⁹ t nō vis
credē: Ibi in chirographo meo lege oia q̄
tibi pm̄isi: deduc mecū rōnē: certe v̄l cōpu-
tādo q̄ reddidi potes me credē redditurū

Alla lra.
t omnibus.

XLIII

manus ibi. Quid mala accidit iustis: confirmat dñs oēs decidētes. Deciderat Job a gloria p̄stine lucis t̄ paluz rerū quib⁹ nitebat: ad t̄p̄s deciderat a gloria dom⁹ sue. Vulnus nosse quātū deciderat: In stercore se-debat: et confirmavit dñs decidentē. Quātū confirmavit: Ut, et in ipso graui vulnere q̄ p̄ totū corpus p̄cussus erat respōderet ut oratēptanti quā solā sibi diabolus reliqrat adiutoricē: Locuta es tanq̄ vna ex insipietibus mulierib⁹: si bona p̄cepimus de manu dñi mala nō sustineamus: Quōd cōfirma uerat decidentē: Confirmat dñs oēs decidentes: Lū ceciderit inquit iustus nō con turabit: qm̄ dñs cōfirms manūz ei⁹. Et erigit oēs elisos. Oēs ad se p̄tinētes. Hā de⁹ superbis resistit. Oculi oīm in te sperant: et tu das escā illis in opportunitate. P̄orsus tāch reficiēs egrotū in opportunitate qm̄ debet accipere tūc das: et qd̄ debes hoc das. Itaq̄ aliqui desiderat ab illo et nō dat: nouit horā dan di q̄ curat. Quare ista dico fratres: Ne q̄s qm̄ forte nō fuerit exaudit⁹ aliqui iustū pe tens a deo: nā qm̄ iniustū aliqd petit in pena suā exaudit⁹: sed aliquid iniustū nō petēs si forte nō fuerit exaudit⁹: nō minuatur animo nō deficiat: expectēt oculi eius ad escā quā ille dat in opportunitate: Qm̄ nō dat: Iō non dat ne oblit⁹ qd̄ dat. Neq̄ em̄ aliqd iustū petebat Apls: qm̄ rogabat ut auferretur ab eo stimulus carnis angel⁹ sa thane: a quo colaphizabat: et tñ rogauit et nō accepit: q̄ temp⁹ adhuc erat exercēde infirmitatis: nō esce opportunitatis. Sufficit inquit tibi gratia mea: nā virtus in infirmitate p̄ficit. Petijt Job tēptandū diabolus et accepit. Attēdite frēs mei magnū my steriū discēdū: repetendū: tenēdū aio: nā obliuiscēdū: ppter abūdantiā tēptationū in isto seculo. Quid dicā: Reuera cōparādus Aplus diabolo: Aplus rogat et nō accepit: diabol⁹ petit et accipit. Si non accepit Apls ppter p̄fectionē suā: accepit diabolus ad dānationē suaz. Benigz ipse Job accepit sanitatē in opportunitate: Bilat⁹ ē em̄ vt pbare: et diu sedit i puluere: et multa dixit: et rogabat deū ut auferrent ab eo ista: et de⁹ nō auferrebat. Liti⁹ diaboluz exaudiuit ad eū tēptandū: q̄ ipm Job ad sanandū. Biscite ḡ nō murmurare aduersus deū: et qm̄ nō exaudimini: ne deficiat in vobis qd̄ supra scriptū est: Per singulos dies bñdicāte. Ipe filius: ipse vnic⁹ patris

Allia lfa.
† diluvat.
† qui corrūt.

¶ Confirmat dñs oēs de cidētes: Sed q̄s oēs decidentes: Dñs nō oīno decidentes: sed mō qd̄a decidentes. Etenī multi decidūt ab eo: multi autē decidūt a cogitationib⁹ suis. Si habebāt malas cogitationes decidūt ab eis: et confirmat dñs oēs decidētes. Qui aliquid amittit in isto seculo et sancti sunt: veluti ex honore in isto seculo: Ex dñnitib⁹ sunt pauperes: ex honoratis sunt abiecti: et tñ sancti dei sunt: tanq̄ decidētes sunt. Sed cōfirmat dñs oēs decidētes. Septies em̄ cād̄ iustus et resurgit: impij autē infirmabuntur in malis. Qm̄ mala accidūt sp̄ijs infir-

Psalms

utiq; venerat soluere qd nō debebat: mori
in manib; pctōrū: sanguine suo delere chi-
rographū mori nře: Ad hoc venerat: t tñ
vt ostēderet exemplū patiēte: trāfigura-
uit corpus hūilitatis nře cōforme corpori
glie sue. Pater inq; si fieri p̄t: trāseat calix
iste a me. Et vt ipleret: q̄uis nō acciperet
qd petere videbat: p singulos dies bñdicā
te verū non qd ego volo ait: sed qd tu vis
pater. Oculi oīm in te sperāt: t tu das escā
illis in opportunitate. Aperis tu ma-
nū tuā: t implex omne aīal bñdic-
tione. Et si nō das: aliquā das tñ in oppor-
tunitate. Differēs nō auferas: t bñ in opportu-
nitate. Justus dñs in oībus vñs
suis: Et qñ cedit t qñ curat iustus est: et
apud eū iniquitas nō est. Beniq; oēs sanc-
ti in tribulatiōib; p̄stituti prius iusticiā ei⁹
laudauerūt: t sic bñficia petiuerūt: pr⁹ di-
xerūt iustum est qd facis. Sic rogauit Ba-
niel: sic alij sancti: Justa sūt iudicia tua: be-
ne passi sumus: recte passi sum⁹. Nō dede-
rūt deo iniusticiā: nō ei dederūt iniquitatē
t insipiētiā. Laudauerūt p̄mo flagellantē:
t sic senserūt cibantē. Justus dñs i oībus
vñs suis. Nemo putet illū iustū: qñ mali
aliqd forte patit: sed ipsi⁹ iusticiā laudet: t
suā iusticiā accuset. Just⁹ dñs in oībus
vñs suis. Et sanct⁹ in oībus opib; suis.
Prope est dñs oībus inuo-
cātib; eū: Et vbi est illud: erit eñi cuž
inuocabūt me t nō exaudiā eos: Ergo vi-
de qd sequit. Omnid; q̄ inuocat eū
in veritate. Hāz multi eū inuocāt nō in
veritate: Alio ab illo q̄rāt nō ipm querūt.
Quare amas deū: Quia dedit mibi san-
itatē. Istud manifestū ē: qr ip̄e dedit. Nō n.
ab yllo ē vlla salus: nisi ab illo. Quia de-
dit mibi inq; vxorē diuitē q̄ nihil habebā:
t seruientē mibi. Et bñ ip̄e dedit: vñ dicis.
Dedit inq; filios: t multos: t bonos: dedit
familiā: dedit oīa bōa. Jō amas? Jō nihil
ampl⁹ queris: Esto esuriens: adhuc pulsā
ad ianuā patris familiās: habet adhuc qd
det. In mēdicitate es cū oībus his q̄ acce-
pisti: t nescis. Pānosam carnē mortalita-
tis adhuc portas: stolā illā glorie imortali-
tatis nūquid accepisti: t q̄sl iā satia⁹ nō ro-
gas: Beati q̄ esuruit t sitiūt iusticiā: qr ip̄i
saturabūt. Ergo si bon⁹ est de⁹: qr ista ti-
bi dedit: quanto beatior eris cū seipm tibi
dederit. Besiderasti tāta ab illo: rogo te de-
sidera t ipm. Nec em̄ vere dulciora sunt
ista q̄ ille: aut ex aliq; pte cōpanda sunt illi.

CXLIII

Ergo qui deū ipm a quo accepit: de quib;
gaudet p̄ponit his oībus rebus q̄s acce-
pit: ip̄e iuocat deū in veritate. Nā vt noue-
ritis si talib; hoībus p̄ponat t dicatur: qd
si ista oīa de quib; gaudes velut tibi aufer-
re de⁹: nā nō amabis: Nō erit q̄ dicat: H̄is
dedit dñs abstulit: sicut dñs placuit ita fa-
ctū est: sit nomē dñi bñdictū. Sed forte qr
abstulit quid dicis: Be⁹ qd tibi feci: Qua-
re mihi abstulisti t illis dedisti: Iniq; das
t tuas tollis: Accusas deū quasi iustū: t
laudas te quasi iustū. Conuertere: accusa-
te: lauda illū. Lunc eris rectus: cū in om-
nib; bonis q̄ facit de⁹ tibi placet: in oībus
malis q̄ paterl de⁹ tibi nō displicet. Hoc ē
iuocare deū in veritate: Qui sic iuocant
dñm exaudit eos: p̄pe est: ibi est: nō dñi de-
dit qd vis: ibi est tñ: quō medicus si forte
aliqd imponat: vel oculo: vel viscib; qd
vrendo sanet: si roget eger vt tollat illi: me-
dicus expectat tempus: nō facit qd rogat
eger: nō tñ recedit: et p̄pe est t non facit: et
io magl nō facit qr p̄pe ē. Curādo ēm ipo-
suit qd iposuit: t curādo n̄ facit qd rogat.
Nō te exaudit ad p̄sentē voluntatē exau-
diēdo ad futurā sanitatem: t hoc vñq; ad
voluntatē. Nā utiq; sanus esse vult etiā q̄
vñ nō vult. Prope est q̄ dñs oībus inuo-
cantib; eū. Sed quib; oībus: Omnid;
qui iuocāt eū in veritate. Tales oēs con-
firmat decidētes: qui iuocāt eū in verita-
te. Voluntate timetū se faciet: fa-
ciet faciet: t si nō faciet ad horā: tamē faci-
et. Lerte si iideo times deū vt tu facias ipsi
us voluntatē: ecce t ipse quodāmodo mu-
nistrat tibi: facit voluntatē tuam. Et pre-
ces eorum exaudiet: t saluos faci-
ete eos. Tides ad hoc exaudire medicū
vt saluos faciat. Qñ hoc: Audi Ap̄lin di-
centē: Spē em̄ salui facti sumus: spes aut̄
que videt nō ē spes: Si autē qd nō vide-
mus speram⁹ p patientiā expectamus: sa-
lute scilicet quā dicit Pet⁹ paratā reuelati-
ri in tēpore nouissimo. Lustodit dñs
oēs diligētes se: t oēs peccatores
disperdet. Videris qr est apud eū seue-
ritas: apud quez tanta suauitas. Saluos
faciet omnes sperantes in se: oēs iuocātes se in verita-
te: t oēs pctōres disperdet. Quos omnes
pctōres: nū p̄seuerates in peccatis: deū:
nō se rep̄hēdere audētes: cōtra deū quoti-
die disputantes: veniā delictoz desperā-
tes: t ex ipsa desperatione delicta cumulā-

Alla lta.
t. de p̄cato.

Psalms

teo: aut venia sibi puerse pmittentes: et ex ipa; pmissione a pcts t impietate no rece detes. Elenet tpus v separant isti oes: et fiat ille due ptes: una ad dexteram: altera ad sinistram: accipiat iusti regnum eternum: eant illi in igne eternum: et oes peccatores dispdet. Qm bec ita sunt et audiuntur bndictiones domini: opera domini: mirabilia domini: misericordias domini: severitate domini: prudentialia in oib; opibus eius: confessione omni operu eius: qd in laude eius concludat attedite. Laudem domini lo quef os meus: et bndicat ois caro in nomine sancti eius in seculum et in seculum seculi.

Explicit Tract. de ps. CXLIV.

Incipit Tract. de ps. CXLV.

Prefatio.

Dicitur sps nr diuina canticum: vbi et fletus sine gaudio no est. Fidelis boni et pegrino in seculo nulla est iocundior recordatio: qm ciuitatis vni pegrinat. Sed recordatio ciuitatis in pegrinatione: no est sine dolore atq; suspirio. Spes tui redit nostri certa: etiam pegrinando tristes consolatur et exhorts. Rapiat cor virum verbum dei: et possessor vir vendicet sibi possessorum suam: id est metes vestras: ne auertatur in aliud. Unusquisque virum totum hic sit: ut hic no sit. Id est: totus sit in verbo dei qd sonat in terra: ut ab eo exalteatur: et no sit in terra. Id enim de nobiscum: ut et nos cuius illo. Qui enim ut nobiscum esset descendit ad nos: faciat ut cuius illo possum ascendere ad se. Interim ipsa peregrinatione nostra non fastidivit: quod nusque est peregrinus: qui condidit omnia. Ecce psalmus sonat: Luiusdam vox est (que si vultus vestra est) exhortatis animam suam ad laudandum deum: et dicentis sibi.

Expositio psalmi.

Lauda anima mea dominum: Aliquoniam enim in tribulatiob; atq; in temptatiob; pntis vite velis nolis turbare animam. Luius perturbatione in alio psalmo alloquitur dices: Quare tristis es anima mea: et queritur turbas me. Ut autem auferat ei eandem perturbationem suggerit gaudiu: nōdū de re: sed de spe: et ait illi perturbate: et anxie tristi: et mereti: Spera in domino quoniam adhuc consitebor illi. Spem quia se erexit et in confessione constituit: quasi diceret ei anima sua que illum tristitia turbabat. Quid mihi dicas: spera in deum: Reuocat me conscientia peccatorum. Ego noui que comisi: et dicit: Spe-

ra in deum: Comisi verum est: unde tui speras: Qm consitebor illi. Sicut odit deus peccata sua defendantem: sic subleuat confitente. Hac ergo accepta spe: que spes non poterit esse sine gaudio: quis in rebus simili difficilibus sum ista vitam: et plenus pcellaz et tempestutum: hac tamen spe erecta anima quae gaudet in spe: sicut dicit apostolus: Spe gaudet in tribulatione patientes: accipit erectionem quamdam in deum ut laudet deum: et dicit: Lauda anima mea dominum. Sed quis dicit: Et cui dicit: Quid dicimus fratres: Caro dicit: Lauda anima mea dominum. Et potest caro bonum consilium aie suggestum: ut multum sit edomita caro: et a deo imputul viribus nostrae servituti subiecta: ut oīna ita seruat nobis: sicut traditionale principium: Sufficit ut non impedit. Beconde carissimi viribus consilia a melioribus petuntur: et si bonum quiddam est anima nostra: et bonum quiddam est caro nostra: quae virtus illius creavit qui fecit oīna bona valde. Quis ergo in generibus propriis virtutibus sit bonum: tamen dicit apostolus: Cor pus quidem mortuum est propter peccatum. Est itaque et illud corpus quod nobis permittit: et nondum habet: in cuius redemptione spe gaudemus: dicente apostolo: In nobis in etiis ingemiscimus adoptionem expectantes redemptionem corporis nostrum: Spe enim salvi faciemus: spes autem quae videt si est spes: Quid enim videt quis quod sperat: Si autem quod non videmus speramus: per patientiam expectam. Quis ergo bonum aliquod sit corpus nostrum: tamen quod diu mortale propter peccatum: quod diu corruptibile: quod diu ita mutabile ut ne profecto quidem tempore persistat in se: perculpatione illius quod sit aliquod non tale. Quis quale erit aliquod: Quale idem apostolus dicit alio loco: Oportet corruptibile habendum incorruptionem: et mortale habendum incorpoream immortalitatem. Quis etiam cum fuerit tale corpus nostrum: corpus iam celeste et spiritualis: corpus angelicum in societate angelorum: nec sic dabit consilium aie. Sapientiam enim corpus quam corporum est: infra animam est: et quis anima vilis excelletur sumo corpore excellentior inuenit. Ne vobis hoc quod mirabile videatur: quod et vilis anima quilibet peccatrix melior est quilibet magno et perfectissimo corpe: non est melior meritis: sed natura. Est quidem anima peccatrix: est quibusdam concupiscentiarum sordibus iniquitata: tamen melius est et si sordidus autem: quod purgatissimum plumbum. Ita currat animus vester per cuncta creature: et videbitis quod dicimus non esse incredibile: et quis anima vituperabilis sit: tamen laudabilior corpe laudabilis. Duo quedam sunt anima: et corpus: